

متن پرسش

سلام استاد عزیز وقت تون بخیر: راستش سوال مهمی راجع به یکی از نزدیکانم داشتم. دو بار تایپ کردم با جزئیات متاسفانه، دستم خورد پاک شد. بطور خلاصه توضیح میدم، کسی که نه خدا رو به خدایی قبول داره، نه قرآن و نماز و امام معصوم رو و نه استاد یا شخص عاقلی که در این جهات راهنماییش کنه، با این فرد باید چه برخوردی داشت؟ آیا امیدی به اینکه بالاخره یک دستگیره‌ی درونی پیدا کنه و از تباهی نجات پیدا کنه هست؟ چون نیمی از سن جوانی‌اش گذشته و شخصیتش کامل شکل گرفته، حس می‌کنم با کافری طرف هستم که باید بدون توجه بهش راه خودمو برم. اما نمیدونم آیا این شیوه درست هست یا خیر؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این موارد، به خود افراد مربوط است. نهایتش اگر زمینه داشته باشند می‌توان به آن‌ها تذکر داد. ولی خداوند به پیامبر خود نیز می‌فرماید: «إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ» (قصص/۵۶) هرکه را که دوست داشته باشی هدایت شود نمی‌توانی هدایت کنی، ولیکن هرکس را خداوند بخواهد هدایت می‌شود و خداوند است که می‌یابد چه کسی شایسته هدایت است. موفق باشید